

Emnerapport 2010 vår (fra fagansvarlig: Ivar Utne)

Emnekode og -tittel: NOSP103-F (Språkhistorie og talemål, Fjernord)

Faglærers vurdering av gjennomføring

Praktisk gjennomføring: I hovedsak bra. Det er ekstra krevende med mange lærere som skal ha mindre deler hver, i hovedsak tre (to ekstra på samlinga). Blant annet er det uoversiktlig for studenter som har bare fjernkontakt.

Strykprosent og frafall: 9 % ifølge info fra inst.-adm. Bare kvinner.

Karakterfordeling: Ser normalt ut. Konsentrasjon om C, og ellers alle karakterer i bruk.

Studieinformasjon: Greit levert av inst.-administrasjonen.

Tilgang til relevant litteratur:

Praktisk: Studia (bokhandelen) ser ut til å ha levert.

Innhold:

Litteraturen passer i hovedsak til emneplanen. Fonologiteksta er krevende, ikke minst fordi det ikke er krav om å ha passert forberedende prøve i språkvitenskap. (Det er gjort endringer for NOSP103-planen f.o.m. høsten 2010.)

Til semesteret ble det utvikla ei ny handbok. Den var dels ikke harmonert med emneplanen, men var likevel ei forbedring. Det kan være ønskelig med mer detajert studiestoff, som mer sammendrag, kommenterte eksempler (f.eks. eksamensoppgaver) og oppgaver med eller uten svarforslag (språkhistorieboka har øvingsoppgaver med svarforslag; talemålsboka har noen oppgaver, sjøl om de skiller seg noe fra eksamenskrava). Lærerne laga noe slikt stoff underveis i semesteret, og slikt bør samles og redigeres for gjenbruk.

Cd-er ser det ut som studentene oppfatter som et praktisk læremiddel, fordi kan høre på dem både i bil og på tur. De dekker ikke hele pensum.

Faglærers vurdering av rammevilkårene

Lokaler og undervisningsutstyr: Omfattende låseprosedyrer på helgesamlinga. Krever noe planlegging. På grunn av sikkerhet og mulige tjuverier kan dette neppe løses med at alt er åpent.

Andre forhold: Ingen spesielle.

Faglærers kommentar til student-evalueringen(e)

Metode – gjennomføring: (Her kommer oppsummering fra studentevalueringen.) Av 44 oppmeldte studenter og 35 som møtte til eksamen, svarte 7 på spørreundersøkelsen. Det er et tynt grunnlag.

Gjennomføringa får motstridende omtale i svara, særlig for oppfølging på nett – noen fornøyd, noen savnet mer oppfølging. I hovedsak lite misnøye.

Om helgesamlinga er det positive kommentarer. Den gir god mulighet for kontakt med medstudenter og lærere, og ikke minst gir den god oversikt. Som kommentarer i tidligere semester er det også denne gangen noen få som nevner at de vil ha mest mulig forelesninger, og at det bør gå med lite tid til spørsmål som avsporer. Noen få etterspør flere lærere med lang undervisningserfaring i emnet, noe som i praksis ikke kan oppfylles.

Et par studenter mener mappeoppgaver gir bedre læring og at de bør komme tilbake.

Oppsummering av innspill: (Her kommer oppsummering fra studentevalueringen.) Noen ønsker mer enn den ene helgesamlinga, et ønske vi også har fått i tidligere semester. Noen peker på at faget bør være mer tilpassa norskfaget i skolen, bl.a. med mindre norrønt, mer om dialekter, og mer didaktiske vinklinger. På samme måten som i flere tidligere semester, er det noen som peker på at dvd-ene er gamle (særlig utforming av studio).

Ev. underveistiltak: Ingen spesielle. Vi vurderte ei ekstra endags-samling, men lot være, mest fordi det ville kreve noe ressurser, og at det ville føre til forventninger om det samme i senere semester, bl.a. for andre fagmiljø med lite mulighet for å få det til.

Faglærers samlede vurdering, inkl. forslag til forbedringstiltak:

Utvikling av lærestoff, slik som omtalt under "Tilgang til relevant litteratur".

Dvd-ene er neppe gammeldagse i innhold, og umoderne farger og pc-er i studio kan neppe forsvare kostnader til nyinnspillinger. Dvd-ene bør kunne brukes når de er noenlunde i samsvar med lærestoffet. Kostnaden for nyinnspillinger står neppe i et rimelig forhold til nytten, og dessuten er de lite fleksible i forhold til studieendringer.

Cd-er kan det være nyttig å lage for delemner som ikke er dekt ut fra dagens pensum. Neppe mer enn to-tre. De bør være så generelle at de vil være brukbare også etter pensumrevisjoner. Undervisningsmateriale ut over lærebøker bør i hovedsak kunne være oppfølging på nett og slikt lærestoff som er nevnt ovenfor. Skriftlig materiale er det mer fleksibelt å skifte ut, og mye mindre kostnadskrevene. I praksis fungerer det godt nok. Skriftlig materiale bør prioriteres framfor lydforelesninger, og videoforelesninger er neppe verdt innsatsen.